

ДВАМА ЛЪЖЦИ

Живѣли нѣкога двама лъжци: Гунчо и Мунчо. Веднажъ Гунчо натѣпкалъ човалъ съ трева, а отгоре го напълнилъ съ вълна. Заизкачвалъ баира да го продава въ сѣседното село. Но не щешъ ли, насреща му Мунчо, нарамилъ сжщо такъвъ чувалъ. Наблѣскалъ го съ черупки, а най-отгоре — единъ пластъ орѣхи.

— На кжде? — попиталъ Гунчо отъ Лъжене.

— Къмъ Лъжене, да продамъ тоя чувалъ съ вълна — отговорилъ Мунчо отъ Мижене. — А ти кжде?

Азъ пъкъ къмъ Мижене, да продамъ тия орѣхи... Вижъ ти каква среща!

Седятъ двамата лъжци на баира, а отъ челото имъ потъ тече.

— Знаешъ ли, какво намислихъ?— рекълъ Гунчо отъ Лъжене. — Гдето азъ ще се бѣхъ до Мижене, а ти до Лъжене, нека си размѣнимъ човалитѣ, и всѣки да се върне, да го продаде тамъ, отгдето е трѣгналъ. Бива ли?

— Бива, защо да не бива, — рекълъ Мунчо отъ Мижене, и си размѣнили човалитѣ.

Повървѣли, повървѣли—единъ на югъ, другъ на северъ — докато се изгубили отъ очи. После всѣки поотдѣлно провѣрилъ чувала и разбрали, че единъ други сж се излъгали.

Трѣгнали обратно и на баира пакъ се срѣщнали.